

Na kanapeu iz 1820. godine i udobnom naslonjaču rado se preč televizorom okupi cijela obitelj

Ljubav po modi

Dok smo se uspinjali uz nekoliko stuba do vrta ispred dvokatnice iz 1880. na samom sjecištu

dviju ulica, Mario Galić s ponosom je rekao: "Napokon smo ostvarili svoj san da živimo u stanu kakav smo uvijek željeli, okruženi stvarima koje smo skupili s velikom ljubavi, i radimo doslovce korak od doma". San koji sanjaju mnogi mladi supružnici splitskom modno-kreatorskom i bračnom paru postao je stvarnost prije nepunu godinu i pol, kad su Anita i Mario pronašli stan na početku Zagrebačke ulice i počeli ga pretvarati u svoj dom i salon vjenčanica.

Taj prizemni starinski stan od oko 115 četvornih metara s dugačkim nefunkcionalnim hodnikom, ali i s visokim stropovima, što daju osjećaj prostranosti i prozračnosti, prvo su u potpunosti - srušili. Ostavili su samo jedan nosivi zid i pregradni s originalnim vratima između

Splitski modno-kreatorski par voli antikvitete, bordo i boju staroga zlata i sve što je u vezi s modom davnih vremena, pa je njihov dom, ali i salon i radionica, uređen nostalgično i toplo, baš kakvi su i oni

Napisala: Sonja Braut • Snimila: Berislava Picek

današnjih dnevne i spavaće sobe, a sve drugo "oguljeno" je do cigli i osmišljeno iznova.

Sami svoji arhitekti

- Imali smo sreću što je kuća građena tako da ima prozore na dvije ulice, pa čak i na dvorište, što je omogućilo da svaka prostorija ima prirodno svjetlo - objašnjava Mario. - Trebali smo na taj, naizgled velik, a ipak ograničen prostor, smjestiti i naš dom, i radionicu i salon. Mnogi su mislili da nećemo uspjeti, a Anita i ja smo uporno smišljali što i kako, risali i brisali i, što je najvažnije, imali odličnog majstora koji je razumio što nam treba i brinuo da se svaki dio posla obavi kako treba.

S osmogodišnjim sinom Sebastianom nastavili su živjeti u malom stanu u Trogiru, svađ dan putovali u Split u svoj salon, koji se tada nalazio nekoliko kuća niže od današnjega, i gradili svoj novi dom.

- Oduvijek volimo starine, baštinu, sve što je iz nekog drugog vremena kad se živjelo mirnije i, vjerujemo, punije. Kad smo konačno osmišljavali svoj dom, jako nam je bilo važno da namještaj i ukrasi, koje smo skupili godinama i držali kod rodbine i prijatelja, nađu svoje mjesto. Krenuli smo od toga da nam je potreban radni prostor, pa smo najprije probili vrata budućeg salona, uredili ga, do njega smjestili radionicu u kojoj sve mora

biti na svome mjestu kako bismo mi i naše dvije zaposlenice mogli raditi, pa čak uspjeli urediti i mini WC - objašnjava Anita.

Njihov salon vjenčanica (ali i večernjih te maturalnih haljina) bještavo je bijeli prostor kojem boje daju toalete, a ugodaj kutna vitrina u kojoj čuvaju starinske vezove i *hekleraje*, škare iz doba Franje Josipa i antikne napršnjake, te antikna konzola sa zrcalom na kojoj je i, u boju staroga zlata obojena, prastara šivaća mašina koju su, odbačenu i hrđavu, pronašli na nekom otpadu. Iz salona se ulazi u radionicu, u kojoj su perlice, cvjetići, vrpce i sve druge potrepštine za izradu haljina spremljene po smislenom redu, a u

Starinska konzola u salonu odaje njihovu ljubav prema starinama, ali i svom zanatu

Malena Gala nije bila svjesna našeg posjeta, ali je zato Sebastian rado pozirao s mamom Anitom i tatom Marijem

Prema baštini i poojena BORDO

ugrađenom ormaru visoko na zidu spremjene stare kreacije Galićevih iz doba kad su se iskušavali u etno i stilu hrvatske baštine. Kroz uska se vrata ulazi direktno u njihovu kuhinju.

Kupaonica za uživanje

Od preostalog prostora morali smo napraviti svoj dom, dakle pronaći mjesta za tri sobe, kuhinju i kupaonicu. U stan se ulazi kroz kućni vrt, kroz stara vrata koja smo djelomice ukrali neupadljivim mozaikom, kako bismo već tu "obilježili" svoj prostor. Predsoblje je malo, toliko da stanu vješalica za kapute i starinski ormarić. Iz njega se ulazi u kupaonicu koju smo, jer nam je ugadanje sebi i opuštanje važnije od kuhanja, napravili prostranijom od kuhinje - priča Mario dok nas vodi u bijelo-bordo popločenu prostoriju opremljenu s dva lavaboa ("Da se ujutro ne posvadamo", kaže), prostranom kutnom jacuzzi-kadom, bideom i zahodskom školjkom s prozornom daskom ukrašenom cvjeticama ("Pronašli

smo je u Italiji i Anita ju je jednostavno morala imati, bez obzira na cijenu").

Malo je predsoblje ostakljenim vratima odijeljeno od ostatka stana. Desno je smještena duguljasta kuhinja u, kako Galići složno ističu, meksičkim bojama: uza jedan zid nižu se jarkožuti elementi "obrubljeni" hrastovim drvom, na

Na 115 četvornih metara Galićevi su uspjeli smjestiti udoban trosobni stan za svoju obitelj, te radionicu i salon vjenčanica u koje se ulazi iz - kuhinje! Tako mogu uživati u svemu što vole: domu i poslu, sve u srcu Splita

podu je mali meksički sag, a uza suprotni zid učvršćena daska za obroke na brzinu ispod kojeg su dva hoklića za sjedenje. Tu je sve na dohvat ruke, a mini-ostava je na dasci u prozorskoj niši. Anita priznaje da, otkako se prije mjesec dana rodila mala Gala Marita, nema mnogo vremena za kuhanje, pa tu

samo podgrijava što joj skuha mama, ali i da Mario ponekad ondje rado skuha brujet.

Nasuprot kuhinje vrata su u njihovu spavaću sobu, opremljenu hrastovim garderobnim ormarom jednostavnih linija, dvostrukim krevetom i, zasad, Galinim *kinderbetom* i starinskom komodom u kojoj su stvari najmlađeg člana obitelji.

Već tu se vidi opijenost Galićevih modom, doduše više njezinom poviješću nego sadašnjosti: na jednom zidu spavaće sobe uokvirene su naslovnice *Svijeta* iz 1928., a ispod njih je starinski toaletni stolić koji je Mariju darovala krsna kuma.

- Ne kaže se zalud kod nas da treba pripaziti koga se bira za kumu,

jer će dijete htjeti raditi njezin posao. Moja je krsna kuma bila modistica, a ja otkako znam za sebe nešto krojim i šijem, kao da želim potvrditi to vjerovanje - objašnjava Mario.

Na zidovima njihove spavaće sobe su i Anitin, Marijev i Sebastianov horoskop i njihove fotografije s vjenčanja, a starinske torbice, pokrivala za glavu i kutija za šešir iskorišteni su kao ukras.

Pod zaštitom anđela

Srce stana je dnevna soba u kojoj su jedini "ovovremeni" predmeti telefoni i faks, te televizor, video i hi-fi, dosjetljivo smješteni na staru singericu prebojenu bojom staroga zlata. Starinska komoda s mramornom pločom kutak je uspomena: okružena je uokvirenim fotografijama Anitinih i Marijevih predaka i ukrašena velikom crno-bijelom fotografijom s njihova vjenčanja, snimljenoj u maniri starih dagerotipija.

Obitelj se opušta na prelijepom kanapeu iz 1820. prekrivenom bordo dekorativnom tkaninom, a ondje nam se u svojoj sjedalici priključila i

U "meksički" žutoj kuhinji Mario rado skuha brujet, a na hoklici za malom daskom-stolom za jelo Sebastian uvijek doručkuje prije škole

mala Gala. Anitin pisaci stol također je iz 19. stoljeća, a niski hrastov stolić s ostakljenom pločom kutak je uspomena na Marijeva pradjeda koji je živio u Americi; za bijelom su satenu postavljene njegovi tanjuri i srebrni pribor za jelo, te utaknuta stranica modnog kataloga s kraja 19. stoljeća, jednog od nekoliko koje im je darovala nepoznata susjeda i koje su uokvirili iznad stola za jelo.

Velika vitrina nasuprot kanapea pravo je zrcalo sklonosti Galićevih: uz brojne knjige o modi, još jednu starinsku mašinu za šivanje, njezine su police prepune figurica što podsjećaju na njihov posao. Ovdje su i minijaturne starinske *pupe*, i dame u toaletama iz davnih vremena, i minijaturne mladenke sa svojim mladcima, ali i kolekcija od 12 cipelica za 12 žena prema horoskopskim znacima... Na vrhu vitrine je "glava" sa šešir od drvenih perlica sjedalice za auto, koju su pronašli na smetlištu, a koje su iskoristili za svoj prvi značajni modni nastup, 1996. na modnom "Budenju" u Banovini. Tu uspomenu "čuvaju" dva anđela, a figuricama tih mitskih bića ukrašene su i police iznad Anitina stola.

- Obožavamo sve staro, sve što ima dugi vijek trajanja, sve što ne potpada pod trendove koji se tako brzo mijenjaju da ih je nemoguće, ali i nepotrebno pratiti. Pa ljudi ne žive od trenda do trenda, nego svojim radom i načinom života nastoje postići unutarnje ispunjenje. A to ne može biti pod utjecajem kojekakvih moda - uvjeren je Mario.

U njihovom domu još nema kompjutora ("Odolijevat ćemo mu što dulje budemo mogli moći, kažu), ali zato ima mnogo topline, ljubavi i sloge. Dan prije nego što smo ih posjetili, Anita i Mario su proslavili desetu godišnjicu braka i

darovali jedno drugom sliku Nenađa Vlajčića "Žena u Veneciji" radenu u maniri starih majstora.

Soba s izlogom

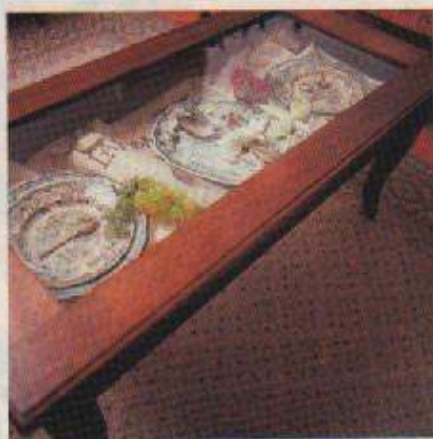
Soba maloga Sebastiana (a kad malo poraste bit će i Galina, jer već postoje kreveti na kat) tipična je dječja soba u kojoj je sve podređeno

Kuhinja je duguljasta i uska, s "ostavom" u prozorskoj niši i sagom na podu

Toaletni stolić darovala im je Marijeva kuma, a nostalgični kutak ukrašavaju naslovnice Svijeta iz 1928.

Ispod stolića su uspomene na pradjeda, ali i modni katalog iz 1897. (gore lijevo); šešir od drvenih kuglica prvi je modni uspjeh Galićevih (gore); Anita nije mogla odoljeti ovoj prozirnoj zahodskoj dasci

igri i školi. Sebastian je učenik trećeg razreda, skuplja figurice iz Kinder jaja, rado igra PlayStation i obožava sve Pokemone, pa ima cijelu

kolekciju plišanih. Ali, on je jedino dijete koje iz svog ormara može u - izlog. Naime, garderobni je ormar u dječjoj sobi riješen tako da su dva od četiri krila zapravo "maska" za jedan od izloga Salona Galić, pa Sebastian kraj *pupe* u vjenčanici može kad poželi provjeriti i što se događa na ulici.

- Nastojali smo da svatko ima sve što mu je potrebno i da se svi osjećaju dobro. Sretni smo što smo uspjeli i što se okruženi dragim stvarima osjećamo savršeno sretnima - riječi su kojima su nas pratili, dok je padao mrak na Split, a s njihovih se prozora vidjele lampe nalik velikim kriješnicama u prelijepom Dardinu, parku iza leda spomenika Grguru Ninskom.